

TVRZE OKOLO VILÉMOVA.

BĚSTVINA.

e vsi Běstvině nachází se starý zámek, který sice v první polovici 18. století přestavován byl, avšak v hlavních částech přece se tvrz stará dochovala; platí to zejména o sklepech.

Stavení nepravidelného základu s dvěma výstupky na západní stranu zavírá dvůr též nepravidelný. Při samém zámku jest rybníček a v něm okrouhlý ostrov; patrně tvrziště po věžovaté tvrzi ze 14. století pocházející.

Ves Běstvina připomíná se již k r. 1137. Ve 14. století byly tu tvrz i farní kostel. Pánem jejím byl v letech 1356 —1364 *Jan Kokot z Příchodu* a r. 1371 bratři *Přibík, Ondřej a Mstich*, tuším jeho synové. Ondřej odděliv se držel část Běstviny k Soběnovu a Příchodu a zůstavil ji synovci *Janovi*, jenž před r. 1384 se světa sešel. Jinou část Běstviny držel r. 1373 *Hrzek z Lipky*. Rozdělení to zůstalo pak po několik let, neboť vedle *Trojana s Ostružna* (r. 1401) seděl tu *Vácslav*; ale po r. 1404 došlo ke spojení, a celou Běstvinu držela r. 1413 Kateřina vdova po Trojanovi a od r. 1415 *Hanušek*, snad syn její, jenž téhož roku stížný list zpečetil. Asi v ty časy žil *Jan Sudlice z Běstviny* (r. 1427) a t. d.), jenž byl r. 1439 hejtmanem na Kolíně. Trojanovi potomci byli *Arnošt* a *Hertvík* bratří, kteří byli r. 1448 při dobytí Prahy a pak v jednotě Poděbradské.

V letech 1523—1533 *Vácslav Onšovský z Onšova* držel Běstvinu. Nástupcem jeho byl *Jan*, jenž se v letech 1566—1584 připomíná. Statek zdědily po něm dcery *Cecilie* a *Anna Maří*, které jej r. 1592 *Kryštofovi Kapounovi ze Svojkova*, manželu oné, prodaly, Tento bohatý pán přišel po bitvě Bělohorské o jmění kromě Běstviny, kterous byl manželce Cecilii zapsal. Zdědiv ji po manželce postoupil ji r. 1629 *Janovi Purkartovi Kordulovi se Sloupna*, zeti svému. Nástupcem jeho byl *Kryštof Kordule*, jenž asi r. 1678 zemřel. Statek jeho byl zadlužen a proto prodán k dobrému sirotka (roku 1678) *Rudolfovi Ladislavovi Rozenhainovi z Janovic*. Po tomto následovali r. 1685 *Jan Albrecht z Berku* a r. 1687 *Markvart Jiří z Věžník*. Tento se zadlužil, a proto po jeho smrti Běstvina (r. 1693) *Antonínovi Voračickému z Pabénic* prodána. Roku 1696 koupil ji *Antonín Arnošt* svobodný pán z *Pirkenšteina*, jenž starou tvrz znova upravil. Později tu seděli *Šenovcové z Ungrsvertu* po dlouhá léta.